



ESPECTACLE DE CREACIÓ COL·LECTIVA

**L'À
GABIA
TEATRE**

Temporada 87-88

D

e fa temps, anàvem donant voltes a un projecte d'espectacle que no tingués a la base un text i ni tant sols una idea lineal.

Per explicar-ho senzillament, preteníem de posar dalt de l'escenari uns materials teatrals oberts que permetessin a l'espectador de veure'ls de la mateixa manera que mirem una pintura o escoltem una música actuals. Unes propostes més sensorials que discursives. Suggerir més que no pas dir.

Els bons amics, i «gabiosos» impenitents, JOAN OLLÉ i JORDI MESALLES van ser des del començament, participants actius a aquestes discussions.

«SET i MIG» és un títol que Joan Ollé tenia al cap i que incloïa una llarga llista de «moments» que es podien concretar en aquest espectacle que volíem fer.

El que va passar durant els assajos va ser, però, que aquells primers moments, van anar donant pas a tot d'altres que els actors suggeríem. Hàbilment, Ollé, els va anar incorporant i hem anat observant com cada dia s'escrivia un espectacle nou amb la mateixa finalitat, però més pròxim a les diverses personalitats de cada actriu i de cada actor.

Reflexions sobre la nostra vida i la nostra professió, explicades amb tot l'humor i la tendresa de que som capaços i intentant de defugir excessius hermetismes, tot pensant que és un treball que oferim per a ser vist i disfrutar, vet aquí què vol ser aquest «SET i MIG».

LA GÀBIA Teatre

REPARTIMENT I FITXA TÈCNICA

ACTORS (ordre d'aparició)

PEROT TORRAS
EDI NAUDO
MONTSE ALBAS
RAMON VILA
CARME FERNÁNDEZ
IVA VIGATÀ
RODOLF JARQUE

Escenografia	Pep Sallés i Josep Madaula
Figurins	Pep Sallés i Josep Madaula
Realització escenografia	Lluís Quintana, Joan Isern i Cesc Navarcles
Il·luminació	Joan Ollé i Lluís Quintana
Disseny gràfic	Edi Naudó
Fotografies	Ros Ribas
Regidor	Lluís Quintana
Tècnic de so	Josep Codolosa
Tècnic de llum	Lluís Quintana
Secretaria i promoció	M. ^a Àngels Vila

Adjunt a la
Direcció Joan Anguera
Direcció JOAN OLLÉ

Agraïments a: Foto Anguera
Pep Vernis
Idoia Sagarzazu
Silvia i Mercè (modistes)

L

PER MOLTS ANYS!

'immediat precedent del SET i MIG és NO HABLARE EN CLASE, espectacle que vam escriure i muntar amb el primer DAGOLL-DAGOM. Ens fèiem el teatre a mida i tot anava bé: sabíem **què** dir i el **com** venia sol.

Després, ve l'aprenentatge. I avui volem retrobar la veu pròpia, afònica potser de massa escoltar.

Tot i advertits de la impossibilitat de sumar peres i pomes, assistim orgullosos al triomf d'una macedònia que es vol lírica. Qui sap si els vells fantasmes i la sintaxi nova no poden ballar un apassionat pas-a-dos, i plaure algú?

Hem barrejat àlfils i comodins, bitlles i botons, lladres i policies i tot plegat, a trossets, ho hem posat dins del «Turmix» i n'ha sortit el SET i MIG.

Pina Bausch? Sí, home, sí. I Magritte i Buñuel i Brel i Brossa i Kantor i Duchmap i Txèjov i Delvaux (André), i la Duras i Miró i Dadà... Bona gent!

Moda? No, de debò, tot plegat ve de molt lluny: fer baixar el cada dia (somni, amor, deliri, dolor, nostàlgia...) a l'escenari. Teatre de text? I tant! «Los jueves paella», «Razón: portería», «Se destruyen archivos», «Prohibido dar de comer a los animales»...

Que? SET i MIG. **Com?** Amb una sabata i una altra sabata.

I tot, gràcies a LA GÀBIA, que fa 25 anys que va fent del risc la seva seguretat, sense elogis ni elegies.

Per molts anys!

Joan Ollé

E

TOT JUGANT AL SET I MIG...

I jugador pot anar obrint tants jocs com vulgui...

Es pot guanyar a la banca, enganyant-la, fent set i mig o acostant-s'hi...

Tal vegada amb un set desitjat i màgic, amb el sis mediocre de l'aprovat confortable o superant el set i mig amb l'exuberància de l'excés i dels somnis... i perdre...

Nosaltres, els amics, els Joans... l'Anguera i l'Ollé, en Perot (tendre gegant, aquell Lucky entranyable, baldat a cop de punys i puntades de peu, mentre esperava Godot), en Ramon (un Keaton júnior, una línia, un dandi tan esprimatxat i vaporós com en Buster), la Carme (més pessic que pa), la Ivette (nymphette bête et méchante, d'ulls de cor de mar amb horitzons plens de dolces utopies), l'Edi (tan minimal com el Pancho López, pequeño pero matón), en Rodolf i la Montse als que no conec tant... és a dir **els turgents, resistents i ejaculadors membres de LA GÀBIA** i els que som amics seus, **acostumem a pecar voluptuosament dins i fora de classe**, jugant a tota hora i per això som uns perdedors nats i fruïm de la passió per les ferides i les pèrdues... És a dir, acostumem a plorar sols enmig de multitud d'amors...

Per aquest motiu, i no ens estranya, aquests amics ara ens conviden a jugar al SET i MIG i fins i tot s'atreveixen a oferir-nos una baralla amb cartes marcades o transparents i/o amb el «joker» fent-nos l'ullet, dibuixat sobre un naip de mirall...

Un capricorn com jo i un «cronopio» com l'Ollé, que va néixer a Rimini i que té tanta passió poètica i ambivalent (fascinació se'n diu) per les dones, els pallasos, i les coses sagrades com nosaltres, ens convidava quan encara no teníem quinze anys a jugar al VUIT i MIG...

Ara que tots plegats passem de la trentena ens podem «marcar faroles» embolcallats d'estrelles, abraçant un fanal sota els volcants, com una vinyeta del TBO...

Com diu en Botho Strauss, fent-nos una pregunta sentimental. «En un futur imprecís, es podrà explicar alguna cosa de nosaltres —nosaltres, desapareguts d'una cultura burgesa— alguna cosa amable, es podrà guardar una memòria amable que ens honori?... Serà l'arxiver de la destrucció l'únic que farà justícia a la nostra raça feta de tons grisos?». Aquesta timba de SET i MIG de LA GÀBIA en pot ser un fragment. Fragment fet de fragments, de restes d'una deriva, de restes d'un naufragi, de restes d'una política de restes...

Jordi Mesalles i Bisbe

Tardor de 1987

BANDA SONORA «SET I MIG»

- ANTONIO VIVALDI
- CHARLES TRENET
- FRANZ SCHUBERT
- GEORG FRIEDRICH HÄEDEL
- HEITOR VILLALOBOS
- LEÓ FERRÉ
- FREDERIC MOMPOU
- MIKEL LABOA
- AL JONSON (JONSON/DE SYLVA/BROWN)
- GIACCOMO PUCCINI
- VITTORIO DE SICA (BIXIO/NERI)
- MARLENE DIETRICH
- KÁROLY GOLDMARK
- LUCIO DALLA
- MEREDITH MONK
- JIM MORRISON
- OVIDI MONTLLOR
- JOSEP M.^a PUIGDOMÈNECH
- Cançons populars i tradicionals

TEXTOS (fragments)

- «L'hort dels cirerers» d'Anton Txèjov. Versió: Joan Oliver.
- «Maître corbeau» de La Fontaine.
- «Romeo i Julieta» de W. Shakespeare. Versió: J. M.^a de Sagarra.
- «Otel·lo» de W. Shakespeare. Versió: J. M.^a de Sagarra.